



EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 19.11.2013
COM(2013) 794 final

2013/0403 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 861/2007 av den 11 juli 2007 om inrättande av ett europeiskt småmålsförfarande och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1896/2006 av den 12 december 2006 om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande

{ SWD(2013) 459 final }

{ SWD(2013) 460 final }

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

1.1. Allmän bakgrund till förslaget

Förordning (EG) nr 861/2007 om inrättande av ett europeiskt småmålsförfarande antogs den 11 juli 2007¹ med syftet att underlätta möjligheterna till rättslig prövning, genom att förenkla och påskynda gränsöverskridande tvister om mindre värden och minska kostnaderna för sådana tvister. Dessutom syftade förordningen till att avskaffa mellanliggande förfaranden (exekvaturförfaranden) för att ett avgörande som meddelats i en medlemsstat ska kunna erkännas och verkställas i andra medlemsstater.

Genom förordningen infördes – utöver de förfaranden som redan finns i medlemsstaternas lagstiftning – ett alternativt förfarande för gränsöverskridande fall där värdet av fordran inte överstiger 2 000 euro. Förordningen har tillämpats i EU (utom i Danmark) sedan den 1 januari 2009. Förfarandet sker i princip skriftligt med hjälp av standardformulär och regleras av strikta tidsfrister. Parterna behöver inte företrädas av en advokat och kommunikation på elektronisk väg uppmuntras. Vidare ska den förlorande parten endast bära den vinnande partens processkostnader i den utsträckning som är rimligt i förhållande till fordringens värde. Förfarandet kan användas både av konsumenter och företag som utför gränsöverskridande transaktioner inom EU och förbättrar möjligheterna till rättslig prövning och värnar om deras rättigheter.

I artikel 28 i förordningen fastställs att kommissionen senast den 1 januari 2014 ska överlämna en detaljerad rapport till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om hur denna förordning fungerar, särskilt när det gäller tröskeln på 2 000 euro. Rapporten ska vid behov åtföljas av förslag till ändringar.

1.2. Behovet av en översyn av det europeiska småmålsförfarandet

EU befinner sig i den största ekonomiska krisen i sin historia och effektiviseringen av den rättsliga prövningen i Europeiska unionen har blivit en viktig faktor för att stödja den ekonomiska aktiviteten². En av de åtgärder som bidrar till att effektivisera den rättsliga prövningen i EU är översynen av förordningen om inrättande av ett europeiskt småmålsförfarande.

Förordningen antogs mot bakgrund av att konsekvenserna av en ineffektiv rättslig prövning av tvister om mindre värden blir större vid gränsöverskridande fordringar på låga belopp mellan EU:s medlemsstater. I sådana situationer uppstår det ytterligare problem, t.ex. att parterna inte har kunskaper om utländska lagar och förfaranden vid utländska domstolar, behovet av översättning och tolkning ökar och parterna måste resa utomlands för muntliga förhandlingar. De senaste åren har den gränsöverskridande handeln i EU ökat och förväntas öka ytterligare de närmaste åren. Detta innebär att behovet av effektiva prövningsmöjligheter som bidrar till att stödja ekonomin blir ännu mer akut.

Genom att tillhandahålla standardformulär och kostnadsfri hjälp för parterna att fylla i formulären kan domstolarna behandla ansökningar i sin helhet genom ett skriftligt förfarande och parterna behöver varken resa till en muntlig förhandling — utom i undantagsfall där en

¹ I fördraget om Europeiska unionen fastslås det att Europeiska unionen ”ska erbjuda sina medborgare ett område med frihet, säkerhet och rättvisa utan inre gränser, där den fria rörligheten för personer garanteras”. För att upprätta ett sådant område ska Europeiska unionen utveckla ett rättsligt samarbete i civilrättsliga frågor som har gränsöverskridande följder.

² Resultattavla för rättskipningen i EU: http://ec.europa.eu/justice/effective-justice/scoreboard/index_en.htm.

dom inte kan meddelas på grundval av skriftlig bevisning — eller företrädas av en advokat. Förordningen uppmuntrar även domstolarna att godta teknik för distanskommunikation vid inlämning av ansökningsformulär och vid muntliga förhandlingar. Den dom som meddelas kan dessutom cirkulera fritt i medlemsstaterna och det behövs inga mellanliggande förfaranden för att den ska erkännas och verkställas i andra medlemsstater³.

Trots de potentiella fördelarna med sänkta kostnader och kortare handläggningstid för gränsöverskridande tvister är förfarandet fortfarande inte särskilt känt och utnyttjas inte fullt ut trots att det är flera år sedan förordningen trädde i kraft. Europaparlamentet bekräftade i en resolution 2011⁴ att mer måste göras för att öka rättssäkerheten, minska de språkliga hindren och öka insynen i förfarandena. Parlamentet uppmanade kommissionen att vidta åtgärder för att säkra att konsumenter och företag blir medvetna om och utnyttjar de befintliga lagstiftningsinstrumenten som t.ex. det europeiska småmålsförfarandet. Företrädare för konsumenter och näringslivet har också lyft fram att förordningen bör förbättras ytterligare för att gynna konsumenter och företag, särskilt små och medelstora företag. Medlemsstaterna har också kartlagt vissa brister i den nuvarande förordningen som bör åtgärdas.

Problemen beror huvudsakligen på brister i de nuvarande bestämmelserna, såsom det begränsade tillämpningsområdet vad gäller det låga taket och den gränsöverskridande täckningen. Förfarandet är dessutom fortfarande alltför betungande, dyrt och tidskrävande och återspeglar inte de tekniska framsteg som skett i medlemsstaternas domstolsväsen sedan förordningen antogs. Även i sådana fall där problemen har samband med det bristande genomförandet av de nuvarande reglerna — vilket i viss utsträckning gäller problemet med bristfällig insyn — måste det erkännas att reglerna i förordningen inte alltid är tydliga. För att hantera problemet med bristande kännedom om förfarandet har Europeiska kommissionen redan inlett flera åtgärder, t.ex. anordnas en serie temaseminarier i medlemsstaterna för att informera små och medelstora företag om förfarandet. En handledning har getts ut och utbildningsmoduler om ämnet har distribuerats till europeiska företagare.

I **2013 års rapport om EU-medborgarskapet**⁵ angav kommissionen att en översyn av förordningen är en åtgärd som stärker unionsmedborgarnas rättigheter genom att göra det enklare att lösa tvister som rör inköp i en annan medlemsstat. Initiativet ingår i **strategin för konsumentpolitiken i EU**⁶ som ett sätt att förbättra efterlevnaden av konsumenters rättigheter. Dessutom stödjer en modernisering av förordningen EU:s nuvarande politiska prioriteringar att främja ekonomisk återhämtning och hållbar tillväxt genom mer ändamålsenliga, förenklade domstolsförfaranden och genom att i större utsträckning göra dem tillgängliga för små och medelstora företag.

1.3. Behovet av en översyn av artikel 17 i förordning (EG) nr 1896/2006

Vid ett europeiskt förfarande för betalningsföreläggande leder ett bestridande som lämnas in av svaranden till att förfarandet automatiskt fortsätter enligt ordinarie civilprocessrättsliga förfaranden. Sedan det europeiska småmålsförfarandet har införts är denna begränsning emellertid inte längre berättigad för fordringar som omfattas av förordning 861/2007.

³ Andra delar som förenklas i förordningen är de särskilda tidsfristerna för parternas och domstolens processhandlingar och att förklararens ersättningsskyldighet begränsas till rimliga kostnader.

⁴ Europaparlamentets resolution av den 25 oktober 2011 om alternativ tvistlösning i civil-, handels- och familjerättsliga ärenden, (2011/2117 (INI)).

⁵ Kommissionens meddelande till Europaparlamentet, rådet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén om en rapport om EU-medborgarskapet, EU-medborgare: dina rättigheter, din framtid, COM (2013) 269 final, s. 15–16.

⁶ COM(2012) 225 final.

Därför bör det i förordning (EG) nr 1896/2006 förtydligas att om en tvist omfattas av det europeiska småmålsförfarandet bör detta förfarande också vara tillgängligt för en part i ett europeiskt förfarande för betalningsföreläggande som har lämnat in ett bestridande av ett europeiskt betalningsföreläggande.

2. RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

Kommissionen har genomfört flera **samråd** för att samla in information om hur förordningen för närvarande tillämpas samt hur den skulle kunna ses över. Resultaten gav användbara politiska indikationer om berörda parter och medlemsstaternas ståndpunkter och beaktades under hela konsekvensbedömningen.

I november och december 2012 genomfördes en **Eurobarometerundersökning** för att bedöma EU-medborgarnas medvetenhet om, förväntningar kring och erfarenheter av förordningens tillämpning⁷. Enligt undersökningen ligger 71 % av konsumentfordringarna under det tak på 2 000 euro som fastställs i förordningen. Det genomsnittliga minimibelopp som konsumenter är beredda att driva en tvist om i en annan medlemsstat uppgår till 786 euro. Av dem som besvarade undersökningen kände 12 % till det europeiska småmålsförfarandet och 1 % av alla tillfrågade angav att de redan använde förfarande. Av dem som redan använde det europeiska småmålsförfarandet var 69 % nöjda med hur det fungerar. Av samtliga tillfrågade som under de två senaste åren hade inlett en rättsprocess mot ett företag och vunnit tvisten (såväl på nationell som gränsöverskridande nivå) angav 97 % att domarna hade verkställts på ett tillfredsställande sätt. De viktigaste faktorerna som skulle bidra till att medborgare inleder en process vid domstol är följande: möjlighet att genomföra förfaranden skriftligt utan att inställa sig vid domstol (33 %), fullfölja processen utan att anlita en advokat (26 %), utföra förfarandet på internet (20 %) och använda sitt eget språk (24 %).

Ett webbaserat offentligt samråd genomfördes mellan 9 mars–10 juni 2013. Med hjälp av samrådet samlades det in synpunkter om möjliga förbättringar och förenklingar som ytterligare kan öka fördelarna med det europeiska småmålsförfarandet, särskilt för konsumenter och små och medelstora företag. Det inkom 80 svar från ett brett spektrum av berörda parter, t.ex. konsument- och näringslivsorganisationer, domare, advokater och akademiker. Resultaten⁸ från samrådet visar att 66 % av de tillfrågade stödjer en ökning av taket till 10 000 euro, 63 % är positiva till att använda elektroniska kommunikationsmedel under förfarandet och 71 % stödjer idén om att domstolar utrustas med videokonferensutrustning eller annan utrustning för elektronisk kommunikation. Endast 28 % av de tillfrågade ansåg att medlemsstaterna tillhandahåller kostnadsfri hjälp.

Ett detaljerat **frågeformulär** om hur förordningen fungerar och tillämpas i praktiken skickades till medlemsstaterna i början av april 2013 samt till det europeiska rättsliga nätverket. Genom frågorna skulle man samla in uppgifter om antalet ärenden där det europeiska småmålsförfarandet använts i medlemsstaterna, användningen av elektroniska kommunikationsmedel i rättegångar, huruvida människor kan få hjälp med att fylla i formulären och på vilket sätt hjälpen tillhandahålls, handläggningstider, förhandlingar och bevismedel, rättegångskostnader och behovet av att höja taket för småmål som ska omfattas

⁷ Särskild Eurobarometer 395 om det europeiska småmålsförfarandet: http://ec.europa.eu/public_opinion/archives/ebs/ebs_395_sum_en.pdf.

⁸ Kommissionen mottog flera svar i form av separata handlingar. De resultat som redovisas här i procenttal avspeglar endast svaren från samrådet på internet. Alla svar beaktades dock i konsekvensbedömningen.

av förfarandet. Tidsfristen för att svara var den 15 maj 2013. Totalt 20 medlemsstater har skickat in sina svar⁹.

Det europeiska rättsliga nätverket har vid flera tillfällen diskuterat tillämpningen av det europeiska småmålsförfarandet, vilka åtgärder som ska vidtas för att öka medvetenheten om att förfarandet finns och hur det fungerar och på vilket sätt det eventuellt ska ses över. Vid ett möte den 17 maj 2011 noterade vissa medlemsstater att det europeiska småmålsförfarandet i praktiken inte användes fullt ut och att förfaranderelaterade förbättringar och åtgärder som ökar medvetenheten om förfarandet bör vidtas. Det inrättades en arbetsgrupp som fick i uppdrag att utarbeta en handledning om det europeiska småmålsförfarandet som riktar sig till rättstillämpare. Vid mötet den 29–30 maj 2013 diskuterades flera aspekter som skulle kunna ses över, som till exempel en höjning av taket, användning av elektroniska kommunikationsmedel mellan domstolar och parter, fastställande av EU-minimistandarder för förfarandets genomförande, t.ex. tillgång till videokonferens för genomförande av muntliga förhandlingar, insyn i beräkningen och betalningen av domstolsavgifter samt hjälp till de som använder sig av förfarandet, bland annat vad gäller rättsligt ombud.

3. FÖRSLAGETS RÄTTSLIGA INSLAG

3.1. Den föreslagna åtgärdens huvudinslag

De viktigaste inslagen i den föreslagna översynen är följande:

- Förordningens tillämpningsområde utvidgas till att omfatta gränsöverskridande fordringar upp till 10 000 euro.
- Definitionen av gränsöverskridande tvister utvidgas.
- Användningen av elektronisk kommunikation, bl.a. vid delgivning av vissa handlingar, förbättras.
- Det införs en skyldighet för domstolar att använda videokonferens, telefonkonferens och annan teknik för distanskommunikation vid muntliga förhandlingar och bevisupptagning.
- Det införs ett tak för de domstolsavgifter som tas ut för förfarandet.
- Det införs en skyldighet för medlemsstaterna att se till att det är möjligt att betala domstolsavgifter på distans.
- Kravet på att översätta formulär D, med intyg om att dom meddelats i det europeiska småmålsförfarandet, begränsas till att endast omfatta domens sakinnehåll.
- Det införs en skyldighet för medlemsstaterna att informera om domstolsavgifter, sätten att betala domstolsavgifter och tillgången till hjälp med att fylla i formulären.

3.1.1. *Förordningens tillämpningsområde utvidgas till att omfatta gränsöverskridande fordringar upp till 10 000 euro.*

Tröskeln på 2 000 euro begränsar förordningens tillämpningsområde. Detta är mindre viktigt för konsumenter, eftersom de flesta konsumentfordringar inte överstiger 2 000 euro, men de

⁹ Österrike, Bulgarien, Cypern, Tjeckien, Tyskland, Estland, Grekland, Spanien, Finland, Frankrike, Italien, Litauen, Malta, Nederländerna, Polen, Portugal, Sverige, Slovenien, Slovakien och Förenade kungariket.

små och medelstora företagens tillgång till förfarandet begränsas kraftigt. Endast 20 % av företagsfordringarna understiger 2 000 euro, medan ungefär 30 % av alla gränsöverskridande företagsfordringar uppgår till mellan 2 000 och 10 000 euro.

Av de företag som är involverade i en gränsöverskridande tvist inleder 45 % inte en domstolsprocess eftersom kostnaderna för förfarandet är oproportionerligt höga i förhållande till fordringens värde, medan 27 % inte inleder en process eftersom förfarandet är alltför tidskrävande. Genom att göra det europeiska förenklade förfarandet tillgängligt även för gränsöverskridande fordringar med ett värde på mellan 2 000 och 10 000 euro kommer kostnaderna och tidsåtgången i sådana ärenden att minska avsevärt.

Under de senaste åren har ett antal medlemsstater utvidgat tillämpningsområdet för sina nationella förenklade förfaranden genom att höja taket. Denna trend vittnar om att det finns ett behov av att modernisera rättsväsendena och göra dem mer tillgängliga för medborgarna genom att tillhandahålla enklare, kostnadseffektiva och snabba förfaranden för fler fordringar som avser låga belopp. I detta sammanhang måste den nuvarande tröskeln på 2 000 euro i det europeiska småmålsförfarandet också höjas.

Genom att det nuvarande taket höjs kommer ett avsevärt större antal ärenden att kunna handläggas med hjälp av det förenklade europeiska förfarandet. På grund av ytterligare förenkling, minskade kostnader och kortare förfaranden kan det förväntas att fordringar som lagts ned kommer att återupptas. Den grupp som i första hand kommer att gynnas av denna lösning är små och medelstora företag, men även konsumenter kommer att kunna dra nytta av den eftersom ungefär en femtedel av konsumenttvisterna rör belopp på över 2 000 euro. Både företag och konsumenter kommer att gynnas av att en ökad användning av förfarandet innebär att domare, domstolssekreterare och advokater blir mer förtrodda med förfarandet och kommer att genomföra det på ett bättre och mer effektivt sätt.

3.1.2. Definitionen av gränsöverskridande tvister utvidgas.

Denna förordning tillämpas för närvarande endast på tvister där minst en av parterna har sin hemvist eller är stadigvarande bosatt i en annan medlemsstat än den där domstolen vid vilken talan har väckts är belägen. Tvister som har ett betydande gränsöverskridande inslag, och där parterna har hemvist i samma medlemsstat och därför skulle kunna utnyttja det europeiska förenklade förfarandet, omfattas dock inte av förordningen. Exempel på detta är fall där

- **platsen för avtalets fullgörande** är belägen i en annan medlemsstat, t.ex. ett hyresavtal för en semesterbostad i en annan medlemsstat
- **den plats där skadan inträffade** är belägen i en annan medlemsstat, t.ex. när parterna i målet är inblandade i en bilolycka i ett gränsområde som ligger i en annan medlemsstat eller
- **en dom ska verkställas** i en annan medlemsstat, t.ex. om en verkställigheten av en dom avser svarandens lön som utbetalas i en annan medlemsstat.

I synnerhet om käranden enligt bestämmelserna i förordning [EG] nr 44/2001/(EU) nr 1215/2012] kan välja behörig domstol antingen i den medlemsstat där både käranden och svaranden har sin hemvist eller i den medlemsstat där t.ex. ett avtal fullgjordes eller en skada inträffade, bör det faktum att käranden väljer domstolen i den medlemsstat där båda parter har hemvist inte innebära att käranden inte kan använda det europeiska småmålsförfarandet som annars skulle vara tillgängligt.

Den nuvarande begränsningen hindrar dessutom att ansökningar enligt det europeiska småmålsförfarandet lämnas in till domstolar i EU:s medlemsstater av eller mot

tredjelandsmedborgare, medan inga av de nationella förfarandena i Europa är reserverade för medborgare i det berörda landet eller för EU-medborgare.

Ändringen skulle leda till att det europeiska småmålsförfarandet är tillgängligt i samtliga ärenden med gränsöverskridande inslag, bl.a. de som involverar tredjeländer. Detta skulle leda till ett enklare förfarande, minskade kostnader och kortare rättsprocesser för de medborgare som kan använda det europeiska förenklade förfarandet, exempelvis om experter måste höras i den medlemsstat där avtalet fullgjordes eller den skadliga handlingen ägde rum. På samma sätt skulle det vara lättare att verkställa en dom som meddelats i en annan medlemsstat enligt det europeiska småmålsförfarandet om förfarandet som låg till grund för domen ifråga är välkänt och anses tillförlitligt även i den verkställande medlemsstaten.

Eftersom domstolarna i enlighet med artikel 4.3 i förordningen har befogenhet att utreda om grunderna för domstolens behörighet enligt förordningen är uppfyllda, är risken för missbruk från sökandens sida minimal.

3.1.3. Användningen av elektronisk kommunikation, bl.a. vid delgivning av vissa handlingar, förbättras.

En stor del av kommunikationen mellan parterna och domstolen skulle i princip kunna ske elektroniskt, vilket skulle spara tid och kostnader vid gränsöverskridande ärenden, särskilt när det rör sig om långa avstånd. Den ursprungliga ansökan kan redan nu lämnas in elektroniskt om denna metod godtas av en medlemsstat. Om handlingar måste delges parterna under förfarandet¹⁰ fastställer förordningen att delgivning per post med mottagningsbevis är det huvudsakliga delgivningssättet. Andra delgivningssätt kan användas endast om delgivning per post inte är möjlig.

Elektronisk delgivning finns redan i flera medlemsstater. Förslaget kommer att likställa delgivning per post och elektronisk delgivning för att dessa medlemsstater ska kunna göra dessa elektroniska kommunikationsmedel tillgängliga för parter som använder det europeiska småmålsförfarandet. Processerna blir enklare och får kortare handläggningstider och lägre kostnader endast i de medlemsstater som beslutar att genomföra elektronisk delgivning av handlingar. Man förväntar sig dock att antalet medlemsstater som utnyttjar denna tekniska utveckling kommer att fortsätta att öka.

För annan, mindre viktig kommunikation mellan parterna och domstolen kommer förslaget att göra elektronisk kommunikation till regel förutsatt att parterna är eniga om detta.

3.1.4. Det införs en skyldighet för domstolar att använda videokonferens, telefonkonferens och annan teknik för distanskommunikation vid muntliga förhandlingar och bevisupptagning.

Det europeiska småmålsförfarandet är huvudsakligen ett skriftligt förfarande. Om det är nödvändigt att anordna en muntlig förhandling eller utfrågning av en expert för att meddela en dom, får domstolen emellertid i undantagsfall anordna en muntlig förhandling. Muntliga förhandlingar får ske med hjälp av videokonferens eller andra typer av distanskommunikation. I praktiken anordnas emellertid muntliga förhandlingar rutinmässigt och det krävs ofta att parterna fysiskt är närvarande, vilket leder till ökade resekostnader och förseningar för parterna.

¹⁰ Det finns tre etapper i förfarandet som påverkas av skyldigheten att använda delgivning per post: delgivningen av ansökan till svaranden, delgivning av domen till käranden och delgivningen av domen till svaranden. Det framgår inte av den nuvarande förordningen om en kallelse till ett muntligt hörande också måste delges. I praktiken sker all kommunikation mellan parterna och domstolen per post i många medlemsstater.

Ändringen skulle för det första betona mer kraftfullt att muntliga förhandlingar anordnas endast undantagsvis vid ett förenklat förfarande. För det andra skulle det införas en skyldighet för domstolar att alltid använda teknik för distanskommunikation som t.ex. videokonferens eller telefonkonferens vid en muntlig förhandling. För att garantera parternas rättigheter görs det undantag för den part som uttryckligen begär att få inställa sig vid domstolsförhandlingen.

Denna ändring kan innebära att medlemsstaterna vid behov måste utrusta sina domstolar med lämplig kommunikationsteknik. De tekniska möjligheter som står till medlemsstaternas förfogande varierar. Detta omfattar bl.a. kostnadseffektiv internetutrustning.

3.1.5. Det införs ett tak för de domstolsavgifter som tas ut för förfarandet.

Domstolsavgifter tas ut i förskott när en ansökan lämnas in. Om domstolsavgifterna överstiger 10 % av fordringens värde anses de vara oproportionerliga. Borgenärer kan i sådana fall bli avskräckta från att driva in sina fordringar. I många medlemsstater finns det dessutom minimiavgifter för att undvika ogrundade processer. Den genomsnittliga minimidomstolsavgiften är 34 euro.

Den föreslagna bestämmelsen kommer inte att harmonisera domstolsavgifter i medlemsstaterna. I stället skulle det införas ett tak för domstolsavgifter vid ansökningar enligt förordningen som beräknas som en procentandel av fordringens värde. Domstolsavgifter som överstiger taket anses vara oproportionerliga i förhållande till fordringens värde och begränsa möjligheterna till rättslig prövning för de käre som har mindre ersättningskrav. Om det införs ett tak för domstolsavgifter i det europeiska småmålsförfarandet, skulle kostnaderna minska i de medlemsstater där avgifterna är oproportionerliga i förhållande till fordringarnas värde. Detta skulle göra förfarandet mer attraktivt för käre.

Vidare innebär åtgärden att medlemsstaterna kan behålla en fast domstolsavgift, vilket emellertid inte bör hindra möjligheten till rättslig prövning vid fordringar om mindre värden. Åtgärden är proportionerlig med hänsyn till gränsöverskridande tvisters särskilda karaktär som — i motsats till inhemska tvister — i regel innebär ytterligare utgifter för sökanden, t.ex. översättningskostnader samt rese- och tolkningskostnader om en muntlig förhandling anordnas.

3.1.6. Det införs en skyldighet för medlemsstaterna att se till att det är möjligt att betala domstolsavgifter på distans.

Metoderna för inbetalning av domstolsavgifter skiljer sig åt mellan medlemsstaterna. Särskilt när betalning med kontanter eller frimärken är det enda godkända betalningssättet, kan parterna tvingas till utlägg för resekostnader eller kostnader för att anlita advokat i den medlemsstat där domstolen är belägen, vilket kan avskräcka dem från att driva in sina fordringar. Liknande problem uppstår när endast checkbetalning godtas, vilket inte är ett allmänt betalningsmedel i många medlemsstater, eller om betalning måste ske via advokat.

Förslaget syftar till att medlemsstaterna ska vara skyldiga att införa betalningsmedel på distans, med minimikravet att det finns möjlighet till banköverföring och internetbetalning med kredit- eller betalkort. Rättsväsendets övergripande effektivitet kommer sannolikt att öka, eftersom parterna kommer att spara tid och få lägre kostnader.

3.1.7. Kravet att översätta intyget om att dom meddelats i det europeiska småmålsförfarandet i formulär D begränsas till endast omfatta domens sakinnehåll.

När en dom verkställs måste den part som ansöker om verkställighet se till att intyget om att dom meddelats i det europeiska småmålsförfarandet i formulär D översätts av en auktoriserad översättare till den verkställande medlemsstatens språk. Endast ett fåtal medlemsstater godtar formulär D på andra språk än det egna språket eller språken.

Skyldigheten att översätta formulär D medför onödiga kostnader. Endast avsnitt 4.3 i formuläret (Domens sakinnehåll) behöver översättas eftersom de övriga avsnitten redan finns på alla språk. Översättare tar dock ofta betalt för att översätta hela formuläret. För den part som önskar få en dom verkställd kan de resulterande onödiga kostnaderna tillsammans med övriga kostnader innebära ett hinder för att driva in en fordran eller begära att få den verkställd.

Ändringen kommer att begränsa kravet på översättning till att endast omfatta domens sakinnehåll i punkt 4.3 i formulär D.

3.1.8. Det införs en skyldighet för medlemsstaterna att informera om domstolsavgifter, sätten att betala domstolsavgifter och tillgången till hjälp med att fylla i formulären.

Även om medlemsstaterna, i syfte att informationen ska göras allmänt tillgänglig, är skyldiga att underrätta kommissionen om behöriga domstolar, godtagna kommunikationsmedel, möjligheter till överklagande, vilka språk som godtas vid verkställighet och verkställande myndigheter (artikel 25), saknas det för närvarande information om domstolsavgifter och på vilka sätt de kan betalas. Skyldigheten att medlemsstaterna ska samarbeta för att informera allmänheten om kostnader (artikel 24) har inte lett till större insyn i dessa frågor. Dessutom har medlemsstaternas skyldighet att tillhandahålla praktisk hjälp med att fylla i formulären (artikel 11) i många fall inte genomförts.

Införandet av en skyldighet för medlemsstaterna att underrätta kommissionen om domstolsavgifter och betalningssätt i samband med ett europeiskt småmålsförfarande samt om tillgången till praktisk hjälp till parterna, och en skyldighet för kommissionen göra informationen allmänt tillgänglig skulle förbättra öppenheten och i slutändan möjligheterna till rättslig prövning.

3.2. Andra tekniska ändringar

Ett antal bestämmelser i förordning (EG) nr 861/2007 kan förbättras, för att ta hänsyn till den senaste utvecklingen, t.ex. ikraftträdandet av Lissabonfördraget och rättspraxis från Europeiska unionens domstol.

Först av allt måste artikel 26 och 27 i förordningen överensstämma med det nya delegeringsförfarande som fastställs i artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

För det andra måste artikel 18 i förordningen förtydligas för att undvika sådana praktiska svårigheter som togs upp i en aktuell begäran om förhandsavgörande, där domstolen ombads tolka en liknande bestämmelse som avsåg förordning (EG) nr 1896/2006¹¹. Samma rättighet att ansöka om förnyad prövning uttrycks på ett något annorlunda men tydligare sätt i förordning (EG) nr 4/2009 om domstols behörighet, tillämplig lag, erkännande och verkställighet av domar samt samarbete i fråga om underhållsskyldighet. Det finns ingen anledning till att dessa bestämmelser om förnyad prövning, som har exakt samma mål, uttrycks på olika sätt i de olika EU-förordningarna. Den föreslagna översynen syftar till att förtydliga rättigheten att ansöka om förnyad prövning på ett sätt som är förenligt med förordning nr 4/2009.

3.3. Rättslig grund

Förordning (EG) nr 861/2007 antogs i enlighet med artikel 61 c i EG-fördraget där det fastställdes att rådet ska besluta om åtgärder som rör civilrättsligt samarbete och artikel 67.1 i

¹¹ Se mål C-119/13 *eco cosmetics GmbH & Co. KG mot Virginie Laetitia Barbara Dupuy*, mål C-120/13 *Raiffeisenbank St. Georgen reg. Gen. m.b.H. mot Tetyana Bonchyk* och mål C-121/13 *Rechtsanwaltskanzlei CMS Hasche Sigle, Partnerschaftsgesellschaft mot Xceed Holding Ltd.*

EG-fördraget där det angavs vilket rättsligt förfarande som skulle följas. Till följd av Lissabonfördragets ikraftträdande kommer eventuella ändringar av förordning (EG) nr 861/2007 att baseras på artikel 81.2 a, c och f i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

3.4. Subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen

Behovet av åtgärder på EU-nivå fastställdes redan 2007 när förordning (EG) nr 861/2007 antogs. Den fråga som behandlas har gränsöverskridande aspekter som inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna. Målet att stärka förtroendet hos konsumenter och företag, särskilt små och medelstora företag, i den gränsöverskridande handeln och möjligheterna till rättslig prövning i gränsöverskridande tvister kan inte uppnås utan att den befintliga förordningen ändras så att den på ett bättre sätt återspeglar den utveckling som skett sedan 2007 och åtgärdar de brister som rapporterats vid tillämpningen av förordning (EG) nr 861/2007.

Nationella förenklade förfaranden, om sådana finns, är ytterst mångskiftande både vad gäller taket och den förenkling av förfarandet som uppnåtts. Om det saknas enhetliga EU-omfattande normer för förfarandet, innebär den inneboende komplexiteten i en gränsöverskridande fordring och kostnaderna för att driva den – till följd av bristande kunskaper om utländsk processrätt, behovet av översättning och tolkning och behovet att resa till muntliga förhandlingar – att dessa processer ger upphov till oproportionerliga kostnader och blir oproportionerligt utdragna jämfört med inhemska tvister. Den snedvridning av konkurrensen på den inre marknaden som beror på skillnader i funktionssätt när det gäller de olika förfaranden som står till buds för borgenärer i olika medlemsstater, innebär att det behövs EU-åtgärder som garanterar lika villkor för borgenärer och gäldenärer i hela EU. I avsaknad av en översyn kommer till exempel det nuvarande taket att även i fortsättningen leda till att många små och medelstora företag som hamnar i en gränsöverskridande tvist inte har tillgång till en förenklad och enhetlig domstolsprocess i alla medlemsstater. På samma sätt innebär avsaknaden av ett EU-omfattande tak för oproportionerliga domstolsavgifter och en EU-omfattande möjlighet att betala domstolsavgifter på distans, att många borgenärer inte får tillgång till domstolsprövning.

Dessutom skulle åtgärder på EU-nivå ge tydliga fördelar jämfört med medlemsstaternas åtgärder vad gäller effektiviteten, eftersom den ändrade förordningen kommer att införa enhetliga verktyg för förfarandet vid alla gränsöverskridande fordringar som ingår i dess tillämpningsområde, oavsett var i EU den domstol som prövar ärendet har sitt säte. Översynen kommer att förbättra möjligheterna till rättslig prövning i synnerhet med avseende på en stor andel av de små och medelstora företagens mindre fordringar som i nuläget inte omfattas av förordningens tillämpningsområde, samt för de konsumenter och små och medelstora företag vars gränsöverskridande anspråk inte omfattas av den nuvarande definitionen i förordningen. Dessutom skulle översynen göra förfarandet mer effektivt för alla fordringar som ingår i förordningens tillämpningsområde genom att tillhandahålla enhetliga förfaranderegler, vilket förenklar gränsöverskridande tvister ytterligare och minskar kostnaderna för dem. En förbättrad tillgång till effektiva rättsliga förfaranden för fler borgenärer som har fordringar av mindre värde kommer att främja kapitalflödet, vilket leder till ett ökat förtroende för den gränsöverskridande handeln och till en bättre fungerande inre marknad.

Översynen kommer också att ytterligare förenkla verkställigheten av domar, särskilt vid fordringar som överstiger det nuvarande taket, och skapa ökat förtroende hos domstolar och tillsynsmyndigheter som skulle bli mer förtrodda med det europeiska småmålsförfarandet.

3.5. Grundläggande rättigheter

Alla inslag i reformen är förenliga med de rättigheter som anges i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, vilket beskrivs närmare i den konsekvensbedömning som åtföljer detta förslag och vilket överensstämmer med unionens strategi för ett effektivt genomförande av stadgan om de grundläggande rättigheterna.

Rätten till en rättvis rättegång (artikel 47.2 i stadgan) garanteras, eftersom ändringen kommer att leda till en ökad tillgång till rättslig prövning för fordringar av mindre värden vid samtliga gränsöverskridande ärenden. Dessutom inrättas rättssäkerhetsgarantier för att se till att det förenklade förfarande som uppnås genom de föreslagna ändringarna inte påverkar parternas rättigheter negativt. Således kommer elektroniska tjänster med mottagningsbevis endast att användas när parterna är överens om detta, ett undantag från obligatorisk förhandling med hjälp av videokonferens eller telefonkonferens kommer alltid att göras för den part som önskar inställa sig vid domstol. Vid fordringar som överstiger 2 000 euro kommer domstolarna inte att kunna avslå en begäran om muntlig förhandling med hjälp av teknik för distanskommunikation om minst en av parterna begär det.

3.6. Budgetkonsekvenser

De enda konsekvenser för Europeiska unionens budget som följer av den föreslagna förordningen består av engångskostnader för att utarbeta en rapport fem år efter den dag då förordningen börjar tillämpas.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 861/2007 av den 11 juli 2007 om inrättande av ett europeiskt småmålsförfarande och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1896/2006 av den 12 december 2006 om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 81,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹²,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- 1) Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 861/2007¹³ inrättades det europeiska småmålsförfarandet. Den tillämpas på gränsöverskridande privaträttsliga fordringar som bestrids samt på obestridda fordringar, där fordringens värde uppgår till högst 2 000 euro. Förordningen har också säkrat att de domar som meddelats inom ramen för den är verkställbara utan några mellanliggande förfaranden, vilket innebär att det inte behövs någon verkställighetsförklaring i den medlemsstat där domen ska verkställas (avskaffande av exekvaturförfarandet). Förordningens allmänna syfte var att förbättra möjligheterna till rättslig prövning både för konsumenter och företag genom minskade kostnader och snabbare civilprocessrättsliga förfaranden vad gäller fordringar inom förordningens tillämpningsområde.
- 2) Enligt förordning (EG) nr 861/2007 ska kommissionen senast den 1 januari 2014 överlämna en detaljerad rapport till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om hur det europeiska småmålsförfarandet fungerar, däribland gränsvärdet för fordringar som är tillämpligt på förfarandet.
- 3) I kommissionens rapport¹⁴ om tillämpningen av rådets förordning (EG) nr 861/2007 kartlades de hinder som står i vägen för att det europeiska småmålsförfarandet ska nå sin fulla potential till gagn för konsumenter och företag, särskilt små och medelstora företag. Rapporten visar bland annat att den nuvarande förordningens låga tak berövar många potentiella sökande som är involverade i en gränsöverskridande tvist möjligheten att använda ett förenklat förfarande. Dessutom skulle flera led i förfarandet kunna förenklas ytterligare för att minska kostnaderna

¹² EUT C [...], [...], s. [...].

¹³ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 861/2007 av den 11 juli 2007 om inrättande av ett europeiskt småmålsförfarande (EUT L 199, 31.7.2007, s. 1).

¹⁴ EUT C [...], [...], s. [...].

och handläggningstiderna. I rapporten dras slutsatsen att det mest effektiva sättet att undanröja dessa hinder skulle vara att förordningen ändras.

- 4) Konsumenterna bör fullt ut kunna använda sig av den inre marknadens möjligheter, och deras förtroende för den bör inte begränsas av att det saknas effektiva rättsmedel vid tvister med gränsöverskridande inslag. De förbättringar av det europeiska småmålsförfarandet som föreslås i denna förordning syftar till att ge konsumenterna effektiva möjligheter till prövning, vilket bidrar till att deras rättigheter kan genomdrivas i praktiken.
- 5) Att höja taket till 10 000 euro skulle vara särskilt fördelaktigt för små och medelstora företag som för närvarande kan avskräckas från att väcka talan vid domstol eftersom rättegångskostnaderna vid nationella ordinarie eller förenklade förfaranden är oproportionerliga i förhållande till fordringens värde eller på grund av att de rättsliga förfarandena är alltför tidskrävande. Genom att höja taket skulle tillgången till ett ändamålsenligt och kostnadseffektivt rättsmedel vid gränsöverskridande tvister som berör små och medelstora företag förbättras. Förbättrade möjligheter till rättslig prövning skulle öka förtroendet för gränsöverskridande transaktioner och bidra till att den inre marknadens möjligheter kan tillvaratas fullt ut.
- 6) Det europeiska småmålsförfarandet tillämpas på alla fordringar med ett gränsöverskridande inslag. Detta gäller även fall där parterna har hemvist i samma medlemsstat och endast platsen för avtalets fullgörande, platsen där den skadliga handlingen inträffar eller platsen för domens verkställighet är belägen i en annan medlemsstat. I synnerhet om kändan enligt förordning (EG) nr 44/2001¹⁵[Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012¹⁶] kan välja mellan antingen domstolen i den medlemsstat där både kändan och svaranden har hemvist eller domstolen i den medlemsstat där t.ex. ett avtal fullgjordes eller en skada inträffade, bör det faktum att kändan väljer domstolen i den medlemsstat där båda parter har hemvist inte beröva kändan möjligheten att utnyttja det europeiska småmålsförfarandet som annars skulle kunna användas. Dessutom bör det europeiska småmålsförfarandet också vara tillgängligt i ärenden som anhängiggörs vid EU-medlemsstaternas domstolar av eller mot tredjelandsmedborgare.
- 7) Denna förordning bör endast tillämpas på gränsöverskridande tvister, men inget bör hindra medlemsstaterna från att tillämpa identiska bestämmelser även på rent interna förfaranden som avser fordringar av mindre värden.
- 8) Det europeiska småmålsförfarandet kan förbättras ytterligare genom att den tekniska utvecklingen på det rättsliga området utnyttjas. Detta undanröjer konsekvenserna av geografiska avstånd, t.ex. höga kostnader och tidskrävande förfaranden, vilket kan hämma möjligheterna till rättslig prövning.
- 9) För att ytterligare minska förfarandets längd bör man i större utsträckning uppmuntra att parterna och domstolarna använder modern kommunikationsteknik. Det bör vara möjligt att lämna in en elektronisk ansökan enligt ett europeiskt småmålsförfarande om tekniken redan är tillgänglig i medlemsstaterna. Vad gäller handlingar som måste delges parterna, bör elektronisk delgivning vara likställd med delgivning per post om tekniken är tillgänglig i medlemsstaterna. För all annan skriftlig kommunikation mellan parter och domstolar bör företräde ges för elektroniska kommunikationsmedel snarare än posttjänster. I samtliga fall bör parterna kunna

¹⁵ Rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, EGT L 12, 16.1.2001, s. 1.

¹⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, EUT L 351, 20.12.2012, s. 1.

välja mellan elektroniska kommunikationsmedel och mer traditionella metoder vid inlämning av ansökningar, delgivning eller kommunikation.

- 10) Den dömande domstolen bör delge både kändanden och svaranden domen i enlighet med de metoder som anges i denna förordning.
- 11) Det europeiska småmålsförfarandet är huvudsakligen ett skriftligt förfarande. Muntliga förhandlingar kan dock i undantagsfall hållas när det inte är möjligt att meddela dom på grundval av de skriftliga bevis som parterna lämnat in. För att skydda parternas processuella rättigheter bör en muntlig förhandling dessutom alltid anordnas på begäran av minst en av parterna, om fordrans värde överstiger 2 000 euro. Slutligen bör domstolarna försöka se till att parterna förlikas och om parterna förklarar sig villiga att nå förlikning inför domstol bör domstolen anordna en muntlig förhandling för detta ändamål.
- 12) Muntliga förhandlingar och bevisupptagning såsom vittnesförhör, förhör med experter eller parterna bör genomföras med hjälp av teknik för distanskommunikation. Detta bör inte påverka en parts rätt att inställa sig vid domstol för den muntliga förhandlingen. Vid muntliga förhandlingar och bevisupptagning bör medlemsstaterna använda modern teknik för distanskommunikation som gör det möjligt att personer kan höras utan att behöva resa till domstolen. Om den person som ska höras har hemvist i en annan medlemsstat än den medlemsstat där domstolen där talan har väckts är belägen, bör muntliga förhandlingar anordnas i enlighet med de regler som fastställs i rådets förordning (EG) nr 1206/2001¹⁷. Om den part som ska höras har hemvist i den medlemsstat där den behöriga domstolen är belägen eller i ett tredjeland, kan en muntlig förhandling hållas med hjälp av videokonferens, telefonkonferens eller någon annan teknik för distanskommunikation i enlighet med nationell lagstiftning. En part bör alltid ha rätt att på begäran inställa sig vid domstol för en muntlig förhandling. Domstolen bör använda det enklaste och billigaste sättet för bevisupptagning.
- 13) De potentiella kostnaderna för en rättsprocess kan ha betydelse för kändandens beslut om att eventuellt väcka talan vid domstol. Utöver övriga kostnader kan domstolsavgifterna avskräcka kändande från att vidta rättsliga åtgärder, särskilt i de medlemsstater där domstolsavgifterna är oproportionerliga. Domstolsavgifterna bör vara proportionerliga i förhållande till fordringens värde för att säkra möjligheterna till rättslig prövning i samband med gränsöverskridande småmål. Förordningens syfte är inte att harmonisera domstolsavgifter. Istället inför den ett tak för domstolsavgifter vilket skulle göra förfarandet tillgängligt för en betydande andel av kändandena, samtidigt som medlemsstaterna har stor frihet att välja beräkningsmetod för domstolsavgifterna och deras storlek.
- 14) Kändanden bör inte behöva resa eller anlita en advokat för att betala domstolsavgifter. Ett minimikrav bör vara att alla domstolar som har behörighet för europeiska småmålsförfaranden godtar banköverföring och internetbetalning med kredit- eller betalkort.
- 15) Information om domstolsavgifterna och betalningssätten samt om de myndigheter eller organisationer som är behöriga att ge praktisk hjälp i medlemsstaterna bör göras tydligare och vara enkel att hitta på internet. Medlemsstaterna bör lämna denna information till kommissionen som i sin tur bör se till att den offentliggörs och sprids i stor omfattning.

¹⁷ Rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur (EGT L 174, 27.6.2001, s. 1).

- 16) Det bör i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1896/2006¹⁸ förtydligas att om en tvist omfattas av det europeiska småmålsförfarandet bör detta förfarande också kunna användas av en part i ett förfarande för ett europeiskt betalningsföreläggande som har bestridit ett europeiskt betalningsföreläggande.
- 17) För att svaranden ska skyddas på ett bättre sätt bör standardformulären i bilagorna I, II, III och IV till förordning (EG) nr 861/2007 innehålla information om konsekvenserna för svaranden om han eller hon inte invänder mot fordringen eller inte inställer sig vid domstolen och i synnerhet att det är möjligt att en dom meddelas eller verkställs mot svaranden och att svaranden kan bli skyldig att betala rättegångskostnader. Uppgifterna i bilagorna bör återspegla de ändringar som föreskrivs i denna förordning, t.ex. de som syftar till att underlätta användningen av teknik för distanskommunikation mellan domstolar och parter.
- 18) Vad gäller ändringarna av bilagorna I, II, III och IV till denna förordning bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, även på expertnivå. Kommissionen bör, då den förbereder och utarbetar delegerade akter, se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- 19) Enligt artiklarna 1 och 2 i det till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt fogade protokollet om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa [har Förenade kungariket och Irland meddelat att de önskar delta i antagandet och tillämpningen av denna förordning]/[och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i protokollet, kommer Förenade kungariket och Irland inte att delta i antagandet av denna förordning, som därför inte är bindande för eller tillämplig för dem].
- 20) Enligt artiklarna 1 och 2 i det till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt fogade protokollet om Danmarks ställning deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, vilken därmed inte är bindande för eller tillämplig på Danmark.
- 21) Förordningarna (EG) nr 861/2007 och (EG) nr 1896/2006 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 861/2007 ska ändras på följande sätt:

- (1) Artikel 2 ska ersättas med följande:

”Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Denna förordning ska tillämpas på mål på privaträttens område, oberoende av vilket slag av domstol det gäller, där värdet av en fordran, exklusive ränta på fordran, omkostnader och

¹⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1896/2006 av den 12 december 2006 om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande (EUT L 399, 30.12.2006, s. 1).

utlägg, inte överstiger 10 000 euro när ansökningsformuläret angående fordran mottas av den behöriga domstolen. Den ska i synnerhet inte tillämpas på skattefrågor, tullfrågor och förvaltningsrättsliga frågor eller statens ansvar för handlingar och underlåtenhet i samband med statlig myndighetsutövning (*acta jure imperii*).

2. Denna förordning ska inte tillämpas om samtliga följande element i förekommande fall finns i en och samma medlemsstat när ansökningsformuläret angående fordran mottas av den behöriga domstolen:

- (a) Parternas hemvist eller vanliga vistelseort.
- (b) Platsen för avtalets fullgörande.
- (c) Platsen där de omständigheter som fordringen grundas på inträffade.
- (d) Platsen för domens verkställighet.
- (e) Den behöriga domstolen.

Hemvist ska avgöras i enlighet med [artiklarna 59 och 60 i förordning (EG) nr 44/2001]/[artikel 62 och 63 i förordning (EU) nr 1215/2012].

3. Denna förordning ska inte tillämpas på ärenden som gäller

- (a) fysiska personers rättsliga status eller rättskapacitet,
- (b) makars förmögenhetsförhållanden, underhållsskyldigheter, arv och testamente,
- (c) konkurs, ackord och liknande förfaranden,
- (d) social trygghet,
- (e) skiljeförfaranden,
- (f) arbetsrätt,
- (g) nyttjanderätt till fast egendom, utom talan om penningfordringar, eller
- (h) kränkningar av privatlivet eller personlighetsskyddet, däribland ärekränkning.

4. I denna förordning avses med *medlemsstat* samtliga medlemsstater med undantag av Danmark.”

- (2) Artikel 3 ska utgå.

- (3) Artikel 4 ska ändras på följande sätt:

- (a) I punkt 4 andra stycket ska följande mening läggas till:
”Domstolen ska informera käranden om att ansökan avvisas.”
- (b) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Medlemsstaterna ska se till att det standardiserade ansökningsformuläret A finns tillgängligt i pappersformat vid alla domstolar där det europeiska småmålsförfarandet kan inledas samt i elektroniskt format på dessa domstolars webbplatser eller den relevanta centralmyndighetens webbplats.”

- (4) Artikel 5.1 ska ersättas med följande:

”1. Det europeiska småmålsförfarandet ska vara skriftligt. Domstolen ska hålla en muntlig förhandling om den anser att det inte är möjligt att meddela en dom på grundval av de skriftliga bevis som parterna lagt fram, eller om en part begär det. Domstolen får avslå en sådan begäran, om den anser att en muntlig förhandling med hänsyn till omständigheterna i fallet inte är nödvändig för en rättvis handläggning av målet. Avslagsbeslutet ska motiveras skriftligen. Avslagsbeslutet får inte överklagas fristående från överklagande av själva domen.

Domstolen får inte avslå en begäran om en muntlig förhandling om

- (a) fordringens värde överstiger 2 000 euro, eller
- (b) båda parter anger att de är villiga att ingå en förlikning inför domstol och begär en domstolsförhandling för detta ändamål.”

(5) Artikel 8 ska ersättas med följande:

”Artikel 8

Förhandling

- 1. En muntlig förhandling ska hållas genom videokonferens, telefonkonferens eller med hjälp av annan lämplig teknik för distanskommunikation i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1206/2001 om den part som ska höras har hemvist i en annan medlemsstat än den där den behöriga domstolen är belägen.
- 2. En part ska alltid ha rätt att inställa sig vid domstolen och höras personligen om parten begär det.”

(6) Artikel 9 ska ersättas med följande:

”Artikel 9

Bevisupptagning

- 1. Domstolen ska fastställa sättet för bevisupptagning samt omfattningen av det bevismaterial som krävs för domen enligt bestämmelserna om tillåtande av bevisning. Domstolen får tillåta bevisupptagning via skriftliga vittnesmål, utlåtanden från sakkunniga eller uttalanden från parterna. Om bevisupptagning innebär att en person ska höras, ska förhandlingen genomföras i enlighet med de villkor som anges i artikel 8.
- 2. Domstolen får uppta sakkunnigbevisning eller muntliga vittnesmål endast om det inte är möjligt att meddela en dom på grundval av de bevis som parterna lagt fram.
- 3. Domstolen ska använda den enklaste och minst betungande metoden för bevisupptagning.”

(7) Artikel 11 ska ersättas med följande:

”Artikel 11

Hjälp till parterna

- 1. Medlemsstaterna ska se till att parterna kan få praktisk hjälp med att fylla i formulären. Sådan hjälp ska i synnerhet finnas för att avgöra huruvida förfarandet kan användas för att lösa

tvisten i fråga, fastställa vilken domstol som är behörig, beräkna upplupen ränta och identifiera vilka handlingar som måste bifogas.

2. Medlemsstaterna ska se till att det vid alla domstolar där det europeiska småmålsförfarandet kan inledas finns information i pappersformat om de myndigheter eller organisationer som är behöriga att tillhandahålla hjälp i enlighet med punkt 1 samt i elektroniskt format på dessa domstolars webbplatser eller på den berörda centrala myndighetens webbplats.”
- (8) Artikel 13 ska ersättas med följande:

”Artikel 13

Delgivning av handlingar och andra meddelanden mellan parterna och domstolen

1. De handlingar som anges i artikel 5.2 och artikel 7.2 ska delges per post eller på elektronisk väg och delgivningen ska styrkas genom ett mottagningsbevis med angivande av datum för mottagandet. Handlingar ska endast delges på elektronisk väg till en part som i förväg uttryckligen har godkänt detta delgivningssätt. Delgivning på elektronisk väg kan styrkas genom en automatisk sändningsbekräftelse.
2. Alla skriftliga meddelanden mellan domstolen och parterna som inte avses i punkt 1 ska sändas på elektronisk väg och styrkas genom ett mottagningsbevis, om meddelanden på elektronisk väg är godtagbara i förfaranden enligt nationell lagstiftning och endast under förutsättning att parterna godtar sådana meddelanden.
3. Om delgivning i enlighet med punkt 1 inte är möjlig, får den ske genom någon av de metoder som anges i artikel 13 eller 14 i förordning (EG) nr 1896/2006. Om det inte är möjligt att sända meddelanden i enlighet med punkt 2, får någon annan metod som är godtagbar enligt nationell lagstiftning användas.”
- (9) Följande artikel ska införas:

”Artikel 15a

Domstolsavgifter och betalningssätt

1. De domstolsavgifter som tas ut för ett europeiskt småmålsförfarande ska inte överstiga 10 % av fordringens värde, exklusive ränta på fordringen, omkostnader och utlägg. Om medlemsstaterna tar ut en lägsta domstolsavgift för ett europeiskt småmålsförfarande, ska denna avgift inte överstiga 35 euro när ansökningsformuläret angående fordringen mottas av den behöriga domstolen.
2. Medlemsstaterna ska se till att parterna kan betala domstolsavgifter med hjälp av betalningsmedel på distans, däribland banköverföring och internetbetalning med kreditkort eller betalkort.”
- (10) Artikel 17.2 ska ersättas med följande:

”2. Artikel 15a och artikel 16 ska tillämpas på alla överklaganden.”

- (11) Artikel 18 ska ersättas med följande:

”Artikel 18

Minimistandarder för förnyad prövning av en dom

1. En svarande som inte inställt sig inför domstol ska ha rätt att ansöka om förnyad prövning av en dom som meddelats i det europeiska småmålsförfarandet vid den behöriga domstolen i den medlemsstat där domen meddelades, om
 - (a) svaranden inte delgavs ansökningsformuläret i så god tid och på ett sådant sätt att svaranden kunde förbereda sitt svaromål eller
 - (b) svaranden, utan egen förskyllan, var förhindrad att bestrida fordringen på grund av force majeure eller andra extraordinära omständigheter,såvida inte svaranden haft möjlighet att överklaga domen men underlåtit detta.
 2. Tidsfristen för att ansöka om prövning ska vara 30 dagar. Tidsfristen ska löpa från och med den dag då svaranden fick faktisk kännedom om innehållet i domen och var i stånd att agera, dock senast den dag då en verkställighetsåtgärd vidtas, som medför att svaranden inte kan förfoga över hela eller delar av sin egendom. Tidsfristen får inte förlängas på grund av långt avstånd.
 3. Om domstolen avslår ansökan om förnyad prövning enligt punkt 1 på grund av att inget av de skäl för förnyad prövning i denna punkt är tillämpligt, ska domen ha fortsatt rättskraft.
Om domstolen beslutar att en förnyad prövning är motiverad av något av de skäl som anges i punkt 1, ska den dom som meddelats i det europeiska småmålsförfarandet upphävas. Borgenären förlorar dock inte den förmån som följer av att avbryta preskriptionsfrister.”
- (12) Artikel 21.2 b ska ersättas med följande:
- ”b) en kopia av det intyg som avses i artikel 20.2 och vid behov en översättning av domens sakinnehåll som anges i punkt 4.3 i intyget till det officiella språket i verkställighetsmedlemsstaten eller, om det finns flera officiella språk i den medlemsstaten, det officiella språket eller ett av de officiella språken för domstolsförfaranden på den ort där verkställighet begärs, i enlighet med medlemsstatens lagstiftning, eller till ett annat språk som verkställighetsmedlemsstaten har uppgett att den godkänner. Varje medlemsstat ska ange minst ett av de officiella språken vid Europeiska unionens institutioner förutom sitt eget som den kan godkänna för det europeiska småmålsförfarandet. Domens sakinnehåll i punkt 4.3 i intyget ska översättas av en person som är behörig att göra översättningar i en av medlemsstaterna.”
- (13) Artikel 25 ska ersättas med följande:

”Artikel 25

Information om domstols behörighet, kommunikationsmedel, överklaganden, domstolsavgifter, betalningssätt och förnyad prövning

1. Medlemsstaterna ska senast [*sex månader från ikraftträdandet av denna förordning*] meddela kommissionen
 - (a) vilka domstolar som är behöriga att döma i det europeiska småmålsförfarandet,

- (b) vilka kommunikationsmedel som godtas i det europeiska småmålsförfarandet och som finns tillgängliga för domstolarna i enlighet med artikel 4.1,
- (c) vilka domstolsavgifter som tas ut i det europeiska småmålsförfarandet eller hur de beräknas, liksom vilka betalningssätt som godtas för att betala domstolsavgifter i enlighet med artikel 15a,
- (d) vilka myndigheter eller organisationer som har befogenhet att tillhandahålla praktisk hjälp i enlighet med artikel 11,
- (e) huruvida det enligt deras nationella processrättsliga bestämmelser finns möjlighet till överklagande i enlighet med artikel 17, inom vilken tidsfrist ett sådant överklagande måste inlämnas och vilken domstol som kan ta emot överklagandet,
- (f) vilka förfaranden som tillämpas vid en ansökan om förnyad prövning i enlighet med artikel 18,
- (g) vilka språk som godtas i enlighet med artikel 21.2 b, och
- (h) vilka myndigheter som har befogenhet vad gäller verkställighet och vilka myndigheter som har befogenhet för tillämpningen av artikel 23.

Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om senare ändringar av denna information.

- 2. Kommissionen ska ställa den information som meddelats i enlighet med punkt 1 till allmänhetens förfogande på lämpligt sätt, t.ex. genom att offentliggöra den på internet.”
- (14) Artikel 26 ska ersättas med följande:

*”Artikel 26
Ändring av bilagorna*

- 1. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 27 vad gäller ändring av bilagorna I, II, III och IV.”
- (15) Artikel 27 ska ersättas med följande:

*”Artikel 27
Utövande av delegering*

- 1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
- 2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 26 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den [dag då förordningen träder i kraft].
- 3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 26 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
- 4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
- 5. En delegerad akt som antas enligt artikel 26 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period

av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.”

(16) Artikel 28 ska ersättas med följande:

*”Artikel 28
Översyn*

Senast [*fem år efter den dag då förordningen börjar tillämpas*] ska kommissionen lägga fram en rapport om tillämpningen av denna förordning för Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén. Rapporten ska vid behov åtföljas av lagstiftningsförslag.

I detta syfte och senast samma dag ska medlemsstaterna förse kommissionen med information om antalet ansökningar enligt det europeiska småmålsförfarandet samt antalet ansökningar om verkställighet av domar som har meddelats vid ett europeiskt småmålsförfarande. ”

Artikel 2

Artikel 17 i förordning (EG) nr 1896/2006 ska ersättas med följande:

”Artikel 17

Verkan av inlämnande av bestridande

1. Om ett bestridande ges in inom den tidsfrist som anges i artikel 16.2 ska förfarandet gå vidare vid de behöriga domstolarna i ursprungsmedlemsstaten, såvida inte sökanden uttryckligen begärt att förfarandet i så fall ska avbrytas. Förfarandet ska fortsätta i enlighet med bestämmelserna om

- (a) ett tillämpligt förenklat förfarande, särskilt det förfarande som fastställs i förordning (EG) nr 861/2007, eller
- (b) det ordinarie civilrättsliga förfarandet.

Att sökanden gjort sin fordran gällande genom det europeiska betalningsföreläggandet får inte enligt nationell lagstiftning inverka menligt på hans ställning i ett senare civilrättsligt förfarande.

- 2. Övergången till ett civilrättsligt förfarande i den mening som avses i punkt 1 a och 1 b ska regleras av lagstiftningen i ursprungsmedlemsstaten.
- 3. Sökanden ska informeras om huruvida svaranden har gett in ett bestridande och om eventuell övergång till ett civilrättsligt förfarande i enlighet med punkt 1.”

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den [*sex månader efter denna förordnings ikraftträdande*].

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande Ordförande

På rådets vägnar

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

”1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

- 1.1. Förslagets eller initiativets beteckning
- 1.2. Berörda politikområden i den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen
- 1.3. Typ av förslag eller initiativ
- 1.4. Mål
- 1.5. Motivering till förslaget eller initiativet
- 1.6. Tid under vilken åtgärden kommer att pågå respektive påverka resursanvändningen
- 1.7. Planerad metod för genomförandet

2. FÖRVALTNING

- 2.1. Bestämmelser om uppföljning och rapportering
- 2.2. Administrations- och kontrollsystem
- 2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oegentligheter/oriktigheter

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

- 3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel
- 3.2. Beräknad inverkan på utgifterna
 - 3.2.1. *Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna*
 - 3.2.2. *Beräknad inverkan på driftsanslagen*
 - 3.2.3. *Beräknad inverkan på anslag av administrativ natur*
 - 3.2.4. *Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen*
 - 3.2.5. *Bidrag från tredje part*
- 3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslagets eller initiativets beteckning

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 861/2007 om inrättande av ett europeiskt småmålsförfarande och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1896/2006 om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande

1.2. Berörda politikområden i den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen¹⁹

Avdelning 33 – Rättsliga frågor

1.3. Typ av förslag eller initiativ

☐ Ny åtgärd

☐ Ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd²⁰

➤ Befintlig åtgärd vars genomförande förlängs i tiden

☐ Tidigare åtgärd som omformas till eller ersätts av en ny

1.4. Mål

1.4.1. Fleråriga strategiska mål för kommissionen som förslaget eller initiativet är avsett att bidra till

Utveckling av ett område med rättvisa, Rättvisa för tillväxt

1.4.2. Specifika mål eller verksamheter inom den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen som berörs

Specifikt mål nr...

Civilrättsligt samarbete

Berörda verksamheter enligt den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen

33.03.

¹⁹ Verksamhetsbaserad förvaltning och verksamhetsbaserad budgetering benämns ibland med de interna förkortningarna ABM respektive ABB.

²⁰ I den mening som avses i artikel 49.6 a och b i budgetförordningen.

1.4.3. Verkan eller resultat som förväntas

Beskriv den verkan som förslaget eller initiativet förväntas få på de mottagare eller den del av befolkningen som berörs.

Ett enklare och mer tids- och kostnadseffektivt europeiskt småmålsförfarande samt ökade möjligheter till rättslig prövning av tvister om mindre värden

1.4.4. Indikatorer för bedömning av resultat eller verkan

Ange vilka indikatorer som ska användas för att följa upp hur förslaget eller initiativet genomförs.

[...]

Följande indikatorer används för att undersöka effektivitet och ändamålsenlighet:

- Ökning av antalet ansökningar enligt det europeiska småmålsförfarandet, både fordringar under 2 000 euro och fordringar mellan 2 000 och 10 000 euro — information från det europeiska rättsliga nätverket, Eurobarometer-undersökningar, ECC-nätverket (European Consumer Centres Network).
- Sänkning av de totala kostnaderna och tidsåtgången för förfarandet per ärende, inklusive kostnaderna för att översätta formulär D — Eurobarometerundersökningar, ECC-nätverket.
- Förbättring när det gäller insyn i information om domstolsavgifter och betalningssätt samt om praktisk hjälp — Eurobarometerundersökningar, ECC-nätverket.
- Minskning av domstolarnas arbetsbörda per ärende som uppnåtts genom att man använt det europeiska småmålsförfarandet istället för nationella ordinarie eller förenklade förfaranden — det europeiska rättsliga nätverket, intervjuer med domare i flera medlemsstater.

1.5. Motivering till förslaget eller initiativet

1.5.1. Behov som ska tillgodoses på kort eller lång sikt

Översyn av förordning 861/2007 om inrättande av ett europeiskt småmålsförfarande

1.5.2. Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå:

Behovet av åtgärder på unionsnivå fastställdes redan 2007 när förordning (EG) nr 861/2007 antogs. Den främsta orsaken till den aktuella åtgärden är att ytterligare sänka de oproportionerligt höga kostnader som uppstår vid tvister om mindre värden i gränsöverskridande situationer inom EU. Detta mål kan inte uppnås av medlemsstaterna själva, eftersom det rör ett förfarande som fastställs i en EU-förordning. Det behövs åtgärder på unionsnivå för att ytterligare förbättra och förenkla det europeiska förfarandet och göra det tillgängligt vid fler ärenden, utvidga dess tillämpningsområde och höja taket till förmån för konsumenter och små och medelstora företag.

1.5.3. Huvudsakliga erfarenheter från liknande försök eller åtgärder

[...]

Trots de potentiella fördelarna med sänkta kostnader och kortare handläggningstid för gränsöverskridande tvister är förfarandet fortfarande inte särskilt känt och utnyttjas inte fullt ut trots att

det är flera år sedan förordningen trädde i kraft. Europaparlamentet bekräftade i en resolution 2011²¹ att mer måste göras för att öka rättssäkerheten, minska de språkliga hindren och öka insynen i förfarandena. Parlamentet uppmanade kommissionen att vidta åtgärder för att säkra att konsumenter och företag blir medvetna om och utnyttjar de befintliga lagstiftningsinstrumenten som t.ex. det europeiska småmålsförfarandet. Företrädare för konsumenter och näringslivet har också lyft fram att förordningen bör förbättras ytterligare för att gynna konsumenter och företag, särskilt små och medelstora företag. Medlemsstaterna har också kartlagt vissa brister i den nuvarande förordningen som bör åtgärdas.

1.5.4. *Förenlighet med andra finansieringsformer och eventuella synergieffekter*

Förordning (EU) nr 1215/2012 (omarbetning av Bryssel I-förordningen) syftar till att harmonisera den internationellt privaträttsliga lagstiftningen om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område. I förordningen föreskrivs bland annat att ”en dom som meddelats i en medlemsstat ska erkännas i övriga medlemsstater utan att något särskilt förfarande behöver användas”. Sådana särskilda förfaranden, som avskaffas från och med den 10 januari 2015 för alla domar på privaträttens område, kallas exekvaturförfaranden.

Förordningen om det europeiska småmålsförfarandet är i huvudsak ett instrument som förenklar förfarandena vid prövning av tvister om mindre värden. Det innebär bl.a. att ansökan görs på ett standardformulär och att förfarandet i princip är skriftligt, men även bestämmelserna om hörandet av parter och bevisupptagning, om parternas representation och om kostnader och tidsfrister har anpassats.

Förordningen innehåller också bestämmelser om avskaffande av exekvaturförfarandet vid erkännande av domar som meddelats genom det europeiska småmålsförfarandet (artikel 20) och i detta avseende överlappar den Bryssel I-omarbetningen. Vad gäller intyget om att dom meddelats innebär förordningen däremot en förenkling jämfört med Bryssel I-omarbetningen — formulär D i förordningen är en förenklad version av bilaga I till Bryssel I-omarbetningen.

Efter den 10 januari 2015 (dagen för ikraftträdande av Bryssel I-omarbetningen) kommer det stora flertalet av bestämmelserna i förordningen om det europeiska småmålsförfarandet som rör förenkling av förfarandet samt de bestämmelser om verkställighet som innebär en förenkling jämfört med Bryssel I-omarbetningen fortfarande att tillföra ett mervärde.

²¹ Europaparlamentets resolution av den 25 oktober 2011 om alternativ tvistlösning i civil-, handels- och familjerättsliga ärenden, (2011/2117 (INI)).

1.6. Tid under vilken åtgärden kommer att pågå respektive påverka resursanvändningen

☐ Förslag eller initiativ som pågår under **begränsad tid**

- ☐ Förslaget eller initiativet ska gälla från [den DD/MM]ÅÅÅÅ till [den DD/MM]ÅÅÅÅ.
- ☐ Det påverkar resursanvändningen från ÅÅÅÅ till ÅÅÅÅ.

➤ Förslag eller initiativ som pågår under en **obegränsad tid**

- Efter en inledande period från det att förordningen antas
- tas det därefter i full drift.

1.7. Planerad metod för genomförandet²²

➤ **Direkt centraliserad förvaltning** som sköts av kommissionen

☐ **Indirekt centraliserad förvaltning** genom delegering till

- ☐ genomförandeorgan
- ☐ byråer/organ som inrättats av gemenskaperna²³
- ☐ nationella offentligrättsliga organ eller organ som anförtrotts uppgifter som faller inom offentlig förvaltning
- ☐ personer som anförtrotts ansvaret för genomförandet av särskilda åtgärder som följer av avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som anges i den grundläggande rättsakten i den mening som avses i artikel 49 i budgetförordningen

☐ **Delad förvaltning** med medlemsstaterna

☐ **Decentraliserad förvaltning** med tredjeländer

☐ **Gemensam förvaltning** med internationella organisationer (**ange vilka**)

Vid fler än en metod, ange kompletterande uppgifter under "Anmärkningar".

Anmärkningar

--

²² Närmare förklaringar av de olika metoderna för genomförande med hänvisningar till respektive bestämmelser i budgetförordningen finns på BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

²³ Organ som avses i artikel 185 i budgetförordningen.

2. FÖRVALTNING

2.1. Bestämmelser om uppföljning och rapportering

Ange intervall och andra villkor för sådana åtgärder.

[...] En översyn/rapport kommer att göras/utarbetas efter fem år. Rapporterna bör vid behov åtföljas av förslag till ändringar.

2.2. Administrations- och kontrollsystem

2.2.1. Risker som identifierats

[...] Inga risker har identifierats.

2.2.2. Uppgifter om kontrollsystemet

[...] Ej tillämpligt.

2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oegentligheter/oriktigheter

Beskriv förebyggande åtgärder (befintliga eller planerade)

[...] Ej tillämpligt.

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

- Befintliga budgetrubriker (även kallade "budgetposter")

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i budgetramen i nummerföljd och – inom varje sådan rubrik – de berörda budgetrubrikerna i den årliga budgeten i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik i den årliga budgeten	Typ av anslag	Bidrag			
	Nummer [Beteckning.....]	Diff./ Icke-diff. (24)	från Eftaländer ²⁵	från kandidatländer ²⁶	från tredjeländer	enligt artikel 18.1 aa i budgetförordningen
[3]	[33.03.01 [Programmet Rättsliga frågor]]	Diff/	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

- Nya budgetrubriker som föreslås

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i budgetramen i nummerföljd och – inom varje sådan rubrik – de berörda budgetrubrikerna i den årliga budgeten i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik i den årliga budgeten	Typ av anslag	Bidrag			
	Nummer [Beteckning.....]	Diff./ Icke-diff.	från Eftaländer	från kandidatländer	från tredjeländer	enligt artikel 18.1 aa i budgetförordningen
[3]	[XX.YY.YY.YY]		JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ

²⁴ Differentierade respektive icke-differentierade anslag.

²⁵ Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.

²⁶ Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidatländer i västra Balkan.

3.2. Beräknad inverkan på utgifterna

3.2.1. Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Nummer	[Beteckning ...3.....]
------------------------------------	--------	---------------------------

GD: Rättsliga frågor			Budget år 2014 ²⁷	Budget år 2015	Budget år 2016	Budget år 2017	Budgetår r 2018	Budgetår r 2019	Budgetår r 2020	TOTALT
• Driftsanslag										
Budgetrubrik (nr) 33.03 01	Åtaganden	(1)	0	0	0	0	0 150	0	0	150,000
	Betalningar	(2)	0	0	0	0	0 150	0	0	150,000
Budgetrubrik (nr)	Åtaganden	(1 a)								
	Betalningar	(2 a)								
Anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program ²⁸										
Budgetrubrik (nr)		(3)								
TOTALA anslag för GD Rättsliga frågor	Åtaganden	= 1+1a+ 3	0	0	0	0	0 150	0	0	150,000
	Betalningar	= 2+2 a+ 3 +3	0	0	0	0	0 150	0	0	150,000

²⁷ Med år n avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras.

²⁸ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

• TOTALA driftsanslag	Åtaganden	(4)								
	Betalningar	(5)								
• TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program		(6)								
TOTALA anslag för RUBRIK 3 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	=4+ 6	0	0	0	0	0 150	0	0	150,000
	Betalningar	=5+ 6	0	0	0	0	0 150	0.	0	150,000

Följande ska anges om flera rubriker i budgetramen påverkas av förslaget eller initiativet:

• TOTALA driftsanslag	Åtaganden	(4)								
	Betalningar	(5)								
• TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program		(6)								
TOTALA anslag för RUBRIKERN 1–4 i den fleråriga budgetramen (referensbelopp)	Åtaganden	=4+ 6								
	Betalningar	=5+ 6								

Rubrik i den fleråriga budgetramen	5	”Administrativa utgifter”							
---	----------	----------------------------------	--	--	--	--	--	--	--

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		Budget år 2014	Budget år 2015	Budget år 2016	Budget år 2017	Budgetår r 2018	Budgetår r 2019	Budgetår r 2020	TOTALT
GD: Rättsliga frågor									
• Personalresurser		0 026	0 026	0 026	0 026	0 026	0 026	0 026	0 182
• Övriga administrativa utgifter		0 015	0 015	0 015	0 015	0 015	0 015	0 015	0 105
GD Rättsliga frågor TOTALT	Anslag	0 041	0 041	0 041	0 041	0 041	0 041	0 041	0 287

TOTALA anslag för RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen	(summa åtaganden = summa betalningar)	0 041	0 041	0 041	0 041	0 041	0 041	0 041	0 287
---	--	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	--------------

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		Budget år 2014	Budget år 2015	Budget år 2016	Budget år 2017	Budgetår r 2018	Budgetår r 2019	Budgetår r 2020	TOTALT
TOTALA anslag för RUBRIKERN 1–5 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	0 041	0 041	0 041	0 041	0 191	0 041	0 041	0 437
	Betalningar	0 041	0 041	0 041	0 041	0 191	0 041	0 041	0 437

3.2.2. Beräknad inverkan på driftsanslagen

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att driftsanslag tas i anspråk
- ➤ Förslaget/initiativet kräver att driftsanslag tas i anspråk enligt följande:

Åtagandebemyndiganden i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Mål- och resultatbeteckning ↓			År 2014		År 2015		År 2016		År 2017		År 2018		År 2019		År 2020		TOTALT	
	RESULTAT																	
	Typ ²⁹	Genomsnittliga kostnader	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Totalt antal	Total kostnad
SPECIFIKT MÅL nr 1 Övervakning av genomförandet ³⁰ ...																		
- Resultat				0		0		0		0	1	0 150		0		0	1	0 150
- Resultat																		
- Resultat																		
Delsumma för specifikt mål nr 1				0		0		0		0	1	0 150		0		0	1	0 150
SPECIFIKT MÅL nr 2																		
- Resultat																		
Delsumma för specifikt mål nr 2																		
TOTALA KOSTNADER				0		0		0		0	1	0 150		0		0	1	0 150

²⁹

³⁰

Resultaten som ska anges är de produkter eller tjänster som levererats (t.ex. antal studentutbyten som har finansierats eller antal kilometer väg som har byggts).
Mål som redovisats under punkt 1.4.2: "Specifikt/specifika mål...".

3.2.3. Beräknad inverkan på anslag av administrativ natur

3.2.3.1. Sammanfattning

- Förslaget/initiativet kräver inte att anslag av administrativ natur tas i anspråk
- X Förslaget/initiativet kräver att anslag av administrativ natur tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År 2014 ³¹	År 2015	År 2016	År 2017	År 2018	År 2019	År 2020	TOTALT
--	--------------------------	------------	------------	------------	------------	------------	------------	--------

RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen								
Personalresurser	0 026	0 026	0 026	0 026	0 026	0 026	0 026	0 182
Övriga administrativa utgifter	0 015	0 015	0 015	0 015	0,0,15	0 015	0 015	0 105
Delsumma RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen	0 041	0 041	0 041	0 041	0 041	0 041	0 041	0 287

Belopp utanför RUBRIK 5³² i den fleråriga budgetramen								
Personalresurser								
Andra utgifter av administrativ natur								
Delsumma för belopp utanför RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen								

TOTALT	0 041	0 041	0 041	0 041	0 041	0 041	0 041	0 287
---------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

³¹ Med år n avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras.

³² Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

3.2.3.2. Beräknat personalbehov

- ➤ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk
- ☐ Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Beräkningen ska anges i heltal (eller med högst en decimal)

	År 2014	År 2015	År 2016	År 2017	År 2018	År 2019	År 2020
• Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)							
33 01 01 01 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna)	0 026	0 026	0 026	0 026	0 026	0 026	0 026
XX 01 01 02 (vid delegationer)							
XX 01 05 01 (indirekta forskningsåtgärder)							
10 01 05 01 (direkta forskningsåtgärder)							
• Extern personal (i heltidsekvivalenter)³³							
XX 01 02 01 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier finansierade genom ramanslaget)							
XX 01 02 02 (kontraktsanställda, lokalanställda, nationella experter, vikarier och unga experter vid delegationerna)							
XX 01 04 - vid huvudkontoret ³⁵							
yy 34 - vid delegationer							
XX 01 05 02 (kontraktsanställda, vikarier och nationella experter som arbetar med indirekta forskningsåtgärder)							

³³ [Denna fotnot förklarar vissa initialförkortningar som inte används i den svenska versionen].
³⁴ Särskilt tak för finansiering av extern personal genom driftsanslag (tidigare s.k. BA-poster).
³⁵ I princip för strukturfonderna, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska fiskerifonden.

10 01 05 02 (kontraktsanställda, vikarier och nationella experter som arbetar med direkta forskningsåtgärder)							
Annan budgetrubrik (ange vilken)							
TOTALT	0 026	0 026	0 026	0 026	0 026	0 026	0 026

XX motsvarar det politikområde eller den avdelning i budgeten som avses.

Personalbehoven ska täckas med personal inom generaldirektoratet som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

Beskrivning av arbetsuppgifter:

Tjänstemän och tillfälligt anställda	De tjänstemän som deltar kommer att övervaka tillämpningen av lagstiftningen i medlemsstaterna och utarbeta genomförandeåtgärder i enlighet med artikel 26, förbereda kommittén (artikel 27) och göra en översyn av förordningen år n + 5 (artikel 28).
Extern personal	Ej tillämpligt

3.2.4. Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen

- ➤ Förslaget/initiativet är förenligt med den gällande fleråriga budgetramen
- ☐ Förslaget/initiativet kräver omfördelningar under den berörda rubriken i den fleråriga budgetramen.

Förklara i förekommande fall vilka ändringar i planeringen som krävs, och ange berörda budgetrubriker och belopp.

- ☐ Förslaget/initiativet förutsätter att flexibilitetsmekanismen utnyttjas eller att den fleråriga budgetramen revideras³⁶.

Beskriv behovet av sådana åtgärder, och ange berörda rubriker i budgetramen, budgetrubriker i den årliga budgeten samt belopp.

3.2.5. Bidrag från tredje part

➤ Det ingår inga bidrag från tredje part i det aktuella förslaget eller initiativet

- Förslaget eller initiativet kommer att medfinansieras enligt följande:

Anslag i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År N	År N+1	År N+2	År N+3	År 2018	År 2019	År 2020	Totalt
Ange vilken extern organisation eller annan källa som bidrar till finansieringen								
TOTALA anslag som tillförs genom medfinansiering								

³⁶

Se punkterna 19 och 24 i det interinstitutionella avtalet.

3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

- ➤ Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.
- ☐ Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:
 - ☐ Påverkan på egna medel
 - ☐ Påverkan på ”diverse inkomster”

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Budgetrubrik i den årliga budgetens inkomstsidan:	Belopp som förts in för det innevarande budgetåret	Förslaget eller initiativets inverkan på inkomsterna ³⁷						
		År N	År N+1	År N+2	År N+3	År 2018	År 2019	År 2020
Artikel								

Ange vilka budgetrubriker i utgiftsdelen som berörs i de fall där inkomster i diversekategorin kommer att avsättas för särskilda ändamål.

--

Ange med vilken metod inverkan på inkomsterna har beräknats.

--

³⁷

När det gäller traditionella egna medel (tullar och sockeravgifter) ska nettobeloppen anges, dvs. bruttobeloppen minus 25 % avdrag för uppbörds-kostnader.